

פ ר ט י כ ל סט. 1/39

מישיבת ועדת הכנסת
שהתקיימה ביום ד' ה' בניסן תשי"א
(11.4.1951) בשעה 11.00

=====

נוכחו חברי הועדה:
י. הררי - היו"ר
ס. גורוק
ע. מיסון
י. ברץ
צ. יהודה
א. רוזאל-נאור
ז. גלוסקא

מ ר ז מ נ י ם:
ז. שרף - מטעם הועדה לחגיגות יום העצמאות
ש. ארזי -
ש. רוזסי - מזכיר הכנסת
ח. ליאור - מזכיר יו"ד הכנסת
י. קרן-צבי - מטעם משרד המשפטים

סדר-היום:
חוק יום העצמאות (תיקון) תשי"א - 1951.

היו"ר י. הררי:
על סדר היום עומד רק סעיף אחד והוא: חוק יום העצמאות (תיקון) תשי"א - 1951, אשר הועבר אלינו לקריאה שניה. אני חושב שהתיקון מובן. יום העצמאות חל הפעם ביום ששי, והממשלה מציעה להעביר אותו ליום חמישי. ברצוני להזכיר לחברי הועדה, כי גם בשנה שעברה הוגש לנו תיקון לחוק יום העצמאות, כי אז חל יום העצמאות בשבת, והחלט להעביר את חגיגות יום העצמאות ליום א'.

ברצוני לקרוא לחברי הועדה קטעים מהויכוח שהתנהל בוועדה זו לפני שנה בערך, בשעה שהוגש החוק הזה לתיקון. (היו"ר מצטט קטעים מפרטיכל ועדת הכנסת מיום 14.3.50).

ז. שרף:
מטעם הועדה לחגיגות יום העצמאות.
ההבדל בין השנה לבין השנה שעברה הוא ברור, כי בינתיים הצלחנו לארגן את יום העצמאות בהצלחה ז.א. היה לנו נסיון של הצלחה, ונסיון של כשלון. אנו חגגנו בשנה שעברה את חגיגות יום העצמאות ביום א', ואלי לא הגיעו טענות על חלול השבת. ואני יכול לומר, כי אני יודע עכשיו את כל הפרטים של ההכנות לחגיגות יום העצמאות, ואין כל צורך, אפילו בנקיפת אצבע לחלל את השבת. החגיגות שנערכו בשנה שעברה ביום א' היו מאתגרות, אליבא דעת הקהל והעתונות, בצורה משביעה רצון, ולא היה צורך לעשות דבר ביום השבת. אני מצטער שלא השתתפתי בדיון בשנה שעברה, ויכול להיות שלא הייתי משנה את דעת החברים. כאשר נגשנו השנה לתכנן את תכניות חגיגות יום העצמאות - עוד בחודש דצמבר - הגענו לידי מסקנה שיש צורך להקדים ביום אחד. אינני חושב שיש בזה מסוים פגיעה בקדושת ה', באייר, אם החגיגות תערכנה יום אחרי זה או לפני זה.

אני מצאתי בלוח כי במסך 15 השנים הקרובות יחול ה' באייר ביום ששי כ-5 פעמים. כך היה לפני שלש שנים, וכך זה השנה.

יום הששי הוא יום קשה לעריכת חגיגות, כי היום הוא קצר, ומשום שהוא קצר אנו חייבים להסיט הרבה דברים חזרה יום קודם. לא יכלנו, למשל, להכניס לחגיגות יום העצמאות את קבלת הפנים. אבל בכל-זאת, מסתבר שיש רעיונות רחוקים של יום הששי. יש עדיין רעיונות רחוקים...

פ.פ.

ז. שרף:

וכאן נתקלנו בקשיים. המצעד הצבאי נמשך בערך 3 שעות, אבל כדי שהמצעד יצד 3 שעות דרושה עבודת הכנה עצמה לפני כן. וכדי שלא יהיה חשש של חילול השבת, קבענו שהמצעד יתחיל בשעה 9 בבוקר, אבל נתברר, שכדי שהמצעד יצד בשעה 9 בבוקר, צריך הצבא לנוע כל הלילה, אבל אז הוא איננו ערוך בבוקר כהלכה לקראת ההופעה, כי האנשים צריכים להיות לבושים יפה, לא עייפים ולא מיוזעים.

למצעד זה יש גם משמעות פדיגית. אין לנו יום הצבא, ובכל פעם שיש מצעד הנספחים הצבאיים שולחים משקיפים, - הם בעצמם אינם באים לירושלים, אבל הם שולחים משקיפים - ויש לזה ערך רב כאשר הצבא יופיע ממושפע כהלכה, לא יהיה עייף, ולא יהיה מעונה. הכוונה של המצעד הצבאי, היא להפגין הפגנה פוליטית, הפגנת הכח הצבאי שלנו ביום העצמאות. עלינו להפגין עצמה גם בצבא, גם בכלי הרכב, בתותחים ובתותחים כבדים. באותו הזמן שיהיה המצעד הצבאי בירושלים, יהיה מפגן של חיל-הים בחיפה ובתל-אביב, וכן מפגן של חיל-האוויר. באותה שעה יהיו גם מפגנים צבאיים ב-8 מקומות אחרים בארץ - בחלסה, בבאר-שבע ועוד, שכל עיקרם הוא בזה שנוכל להראות, כי הצבא שלנו יכול להופיע באותה שעה ולערוך מפגנים גם בירושלים וגם במקומות אחרים. בסך-הכל בערך ב-10 מקומות.

לכתחילה רצינו לערוך את המפגן בירושלים בשעה 9.00 ורק אחר-כך דחינו אותו לשעה 11.00, וגם אז נתברר שהצבא יצטרך לנוע כל הלילה, אם לבוא יום קודם לירושלים. אבל נתברר, כי אי-אפשר יהיה לאכסן אותם במשך הלילה, פירוש הדבר שהם יצטרכו ליטון על הרצפה או על הקרקע, והאנשים יהיו עייפים בבקר, ושוב לא יהיו ערוכים למצעד כפי שאנו רוצים.

מסיבות אלה הצבא לחץ מאוד עלינו להטיט את החגיגות ליום אחר. כן הובא בחשבון, שגם אם המצעד יערך באותו היום, הרי קשה יהיה להחזיר את האנשים לפחנותיהם לפני בא השבת. מה שנוגע לכלי הרכב, הוסכם, כי יעבירו אותם למקום סמוך וישמרו עליהם עד יום א' אבל ביחס לאנשים - אותם יש הכרח להחזיר לפחנות, ואי-אפשר יהיה להספיק לעשות זאת עד בא השבת.

מכל הנימוקים האלה הוברר, כי הצבא לא יוכל להכניס את עצמו למסגרת הזאת של יום הששי, ולכן באה ההצעה של הסתת חגיגות יום העצמאות ליום חמישי. אינני רואה בזה כל פגיעה בקדושה אם חגיגות יום העצמאות יחוגו ביום חמישי. אין בזה גם שום קושי לעבודת המשקים (כפי שהעירו בישיבה משנה שעברה בשעת הדיון על חוק זה), כי בלאו-הכי המשק חוגג את חגו לפי סדריו, כשם שהאדם נוהג בביתו. לא יעלה על דעת איש לשלוח מסטרה לדגניה או לעין-חרוד ולהוכיח אם אמנם פקייפים שם בפלואו את יום השבתון. הכוונה היא יותר לערים ולעיירות כי שם העניין נושא אופי צנורי יותר. בעיר או בעיירה יחוג האיש את חג העצמאות ביום חמישי, וביום ששי ילך לעבודתו.

היו"ר י. הררי: מה בדבר האפשרות שיום השבתון יהיה אמנם ביום ששי, אבל המצעד יהיה ביום חמישי אחר-הצהריים?

ז. שרף: כאשר המצעד נערך בשעה 2.00 יש צורך לסגור את הרחובות כבר בשעה 12.00 או בשעה 11.00. זה מפריע לתנועה. בשנה שעברה אי-אפשר היה לעבור פחלק אחד בירושלים לחלק השני. ויוצא, איפוא, שאם המצעד יהיה ביום חמישי אחר-הצהריים זה יפריע לטהלך התקין של העבודה, ויהיה ביטול של שני ימי עבודה, במקום יום אחד.

ש. ארזי: בקשר למצעד הצבאי, ברצוני להוסיף על דברי פד שרף, כי הדאגה העיקרית בסדור המצעד, זהו חוסר האפשרות של תרגול צבאי לפני המצעד; כדי שתהיה לו זנבה נאה, חייבים לערוך תרגול מוקדם של כל הסכס - בלי הקהל כמובן. אם המסדר ייערך ביום הששי בבוקר, פירוש הדבר שיהיה צורך לערוך את התרגול ביום חמישי אחר-הצהריים. ז.א. יהיה צורך להביא את הצבא ביום חמישי בבוקר.

אני חושב שהנימוקים שנמסרו לנו כאן ע"י נציגי הממשלה הם משכנעים כל-כך שאין לערער עליהם.

מ. נורוק:

כן עלי לציין, כי בחיי עמנו ישנן דוגמאות רבות בנוגע ליום נדחה, אפילו בתורה כתוב, שאם ראש-השנה חל בשבת דוחים את חקית השומר שאר ליום א'. ואני סובר, שאם קיימת בעיה כזאת לגבי יום העצמאות - שאיננו הלכה למשה מסיני, ומאידך, הנימוקים שקבלנו לדחית היום הזה הם משכנעים ביותר, משום כך אנו צריכים להסכים להצעת הממשלה.

אני מקבלת את כל הנימוקים שנאמרו כאן ע"י נציגי הממשלה.

א. רוזאל-נאור:

אם באים אלינו בנימוקים כאלה, שהצבא לא יוכל להסתדר למצעד, אלא אם הוא יקויים ביום המשי, אני מקבל זאת, ואני סבור שבטשקים יסתדרו כבר.

י. ברץ:

אני מבין שאין התנגדות לתיקון חוק יום העצמאות תשי"א, ואנו נעביר את החוק לכנסת לקריאה שלישית.

היו"ר י. הררי:

לקריאה שלישית.

מה בדבר יום-הזכרון? וכיצד הוא מתבטא?

י. ברץ:

ביום הזכרון קיימת פעולת הנפת דגלים והורדתם עד חצי התורן. ישנן משמרות צבא בכל בתי הקברות הצבאיים, ואספות אזכרה בבתי הקברות הצבאיים בהשתתפות נציגי הצבא. באותה שעה פועלים צופרי הג"א. יום הזכרון מסמל את פתיחת יום העצמאות.

ז. שרף:

למעשה סיימנו בזאת היום את ישיבת ועדת-הכנסת, אולם מר רוזטי, מזכיר הכנסת, יושב-ראש הכנסת.

היו"ר י. הררי:

המשלוחים רוצה למסור משהו בשם יושב-ראש הכנסת.

נתבקשתי על-ידי יושב-ראש הכנסת למסור הודעה בשמו: אתמול בישיבה הראשונה קרה אינצידנט עם חבר הכנסת הלל קוק. בישיבה

פ. רוזטי:
מזכיר הכנסת

השניה בקש חבר הכנסת הלל קוק מאת יושב-ראש הישיבה מר ניר, למסור הודעה אישית. מר ניר, מתוך הנחה שזוהי התנצלות על מה שקרה בישיבה הראשונה נתן לו את רשות הדבור.

יושב ראש הכנסת קרה את דברי ההתנצלות של חבר הכנסת קוק, והוא בקש להודיע לוועדת הכנסת, כי בקשתו לדון באינצידנט זה בעינה עומדת, גם לאחר שהוא קרה את נוסח ההתנצלות. יושב-ראש הכנסת חוזר ומבקש מאת הוועדה לדון במקרה הזה.

אני חושב שמה שקרה מצד חבר הכנסת הלל קוק זהו אינצידנט חמור, לפי עניות דעתי, גם לאחר שהיתה התנצלות, צריכה ועדת הכנסת לדון בענין זה, אם כי בהתחשב עם העובדה שהיתה התנצלות מצד חבר הכנסת קוק. לי יש הרושם שההתנצלות היתה יותר גרועה מאשר אילמלא ניתנה. אין כל ספק שועדת הכנסת תדון בענין, ואנו נקבע זמן מתאים. אנו נזמין את חבר הכנסת קוק שיהיה נוכח בשעת הדיון.

היו"ר י. הררי:

בזאת הישיבה נעולה.

פ ר ט י כ ל מט. ג/39

מישיבת ועדת הכנסת שהתקיימה ביום
שלישי, ב' באייר תשי"א (8.5.51)
בשעה 10.00.

נ ד כ ח ו:

- י. שפרינצק - יו"ר הכנסת
- נ. ניר - סגן יו"ר הכנסת

חברי הועדה:

- י. הררי - היו"ר
- מ. ארגוב
- פ. אילנית
- ד. בר-דב-האי
- י. בדר
- י. בר-יהודה
- מ. בן-עמי
- ה. ברגר
- ת. טובי
- מ. יערי
- צ. יהודה
- י. כסה
- ע. מימון
- א. מזור
- ח. טגורי-כהן
- ס. נורוק
- א. רוזאל-נאור
- א. ציזלינג
- א. תבורי

מוזמנים:

- ח. צדוק - משנה ליועץ המשפטי
- י. קרן-צני - מטעם משרד המשפטים
- מ. דרזטי - מזכיר הכנסת
- ק. ארן - סגן מזכיר הכנסת
- א. צידון - סגן מזכיר הכנסת

חברי הועדה:

ח ס ר ו:

- א. ג'רג'ורה
- א.י. גדינברג
- ש. כץ
- ש. פרסיץ
- נ. ילין-מור (בזכות דעה מייצגת)
- ז. גלוסקא

הי"ר י. הררי:

אני פותח את הישיבה ומברך אתכם, לאחר שלא התראינו זמן רב. אני מקווה שהמפקתם לנוח בפגרא. בטרם שאנו נגשים לדיון בחוק, ברצוני לציין שקבלתי מכרז מחבר הכנסת י. בדר, מיום 4 למאי, בו הוא מבקש להזכיר לי את החלטת ועדת הכנסת לקיים ישיבה בפגרא, לשם הכנסת חוק החסינות לקריאה שניה בכנסת. אני הודעתי לכל החברים כי ב-8 לח.ז. תתקיים ישיבה, וב-2 לח.ז. הודעתי על מקום ושעת הישיבה ועל-כן לא היה מקום לשלוח את המברק הזה. אני מניח שדבר זה נובע מן העובדה שחבר הכנסת בדר לא קבל הזמנה לוועדה. וכאן ברצוני לציין שגם המברק של חבר הכנסת בדר גשלה אלי לכתובת בלתי-נכונה, לרח"אליפנט, ובכל זאת הגיעה אלי. ברצוני לציין שלא היה כל צורך לשלוח לי את המברק ולא היה כל צורך לכתוב ב"חרות" שמעכבים את הדיון בחוק זה. אם נראה היה לחבר הכנסת בדר, שאין בזה בסדר, יכול היה להתקשר אתי או עם מזכירות הכנסת ולברר את העניין. אני מקווה שבזה הסתדר העניין.

י. בדר:

בדרך כלל אני מקבל הזמנות לישיבות ועדות וועדות משנה, ואני מניח שזהו הנוהג הכללי. מאחר שלא קבלתי הזמנה לישיבת הוועדה, שאני חבר בה זה ארבעה חדשים, הנחתי שלא ~~אחראא~~ נקבעה ישיבה, ושלחתי את המברק לי"ר הוועדה. אני מבקש את י"ר הוועדה להורות למזכירות הכנסת לשלוח לי הזמנות לישיבות הוועדות.

הי"ר י. הררי:

המזכירות שלחה הזמנות.

בהתאם להחלטתנו עלינו לדון היום בחוק החסינות. אני מזכיר לחברי הוועדה, שהחלטנו שלא נתוכח על הסעיפים השונים, אלא רק בציע הצעות, בצביע וברשום הסתייגויות, אם יש. החלטתנו זו בתקבלה משום שהיה כבר דיון ארוך וממצה על כל החוק הזה בזמנו וכל אחד יודע את עמדת חברו. (ת. טובי: מי החליט שלא יהיה דיון על כל סעיף וסעיף?) ועדת הכנסת החליטה זאת, בפעם שעברה, כאשר דנה בעניין. על מי שמציע הצעה, יכול גם לנסק אותה, אך לא יהיה עליה וויכוח.

שם החוק הוא: "חוק חסינות חברי הכנסת, זכויותיהם וחובותיהם, תשי"א - 1951".

ע. סימון: אגב מציעה למחוק את המלה "וחובותיהם", כי בחוק זה יש רק זכויות ולא חובות.

ה ו ח ל ט

לקבוע את שם החוק לאחר סיום הדיון בו.

ס ע י ק 1: חופש הדיבור "חבר כנסת תהיה לו חסינות בפני כל פעולה משפטית בקשר עם הצבעה או הבעת דעה, בעל פה או בכתב, בכנסת או מחוצה לה, או על מעשה שעשה, אם היו ההצבעה, הבעת הדעה או המעשה בטילוי תפקידיו כחבר כנסת" והמעשה

י. בר-יהודה: הכותלת צריכה להיות "חסינות הדיבור והמעשה".

הי"ר י. הררי: אם איני טועה שם הסעיף מן הצד אינו קובע דבר.

ח. צדוק:

אני חייב להקדים כמה מלים. אני מבקש מהועדה
כאשר אתקיים הדיון, או אגב מהלך הדיון, לאפשר
שנוי בנסחאות, שלא יהיה בהן משום שנוי תוכן, כדי לתאם את החוק הזה ללשון
של מערכת החוקים שלנו בשלמותה. אגב כך, אני אהיה נאלץ לבקש מהועדה לומר
לי בכמה וכמה נקודות, למה הכוונה בדיוק, מפני שתוך כדי קריאת החוק נתקלתי
בכמה וכמה נקודות, הנראות לי לא די ברורות וצריך היה לבטא אותן בלשון
יותר ברורה.

במידה שהדבר נוגע לסעיף זה, כתוב כאן שלחבר הכנסת
"תהיה לו חסינות בפני כל פעולה משפטית". משמעות המלים האלו היא פרוצדורלית.
חושבני שהמסונה היא, שהמשמעות תהיה מטריאלית, כלומר, שהוא לא ישא באחריות
ועל-כן במקום המלים "תהיה לו חסינות..." הייתי אומר "חבר כנסת לא ישא
באחריות פלילית או אזרחית". אני מתכוון לומר את אותו הדבר, אלא בלשון
מטריאלית.

בקשר לסעיף זה, אני שואל: למה מכוונות המלים
"מעשה שעשה"? למה מתכוונים - הצבעה, הבעת דעה או מעשה מחוץ לכנסת במלוי
תפקידו כחבר כנסת?

כל שאלותי מכוונות להבהרת המצב, וקביעת נוסח שיתן
פרוש נאמן לכוונה.

א. ציזלינג:

אתן דוגמא של מעשה או אי-מעשה: למשל, הוכרז על
קיום ישיבת הכנסת בשעה 4, ובשעה 2 הוכרז שיש עוצר
בכל תחומי העיר. חבר הכנסת הלך לישיבת הכנסת והוא נאסר - הוא צריך להיות
מחוסן.

היו"ר י. הררי:
אתן דוגמא אחרת: למשל, יו"ר הכנסת מוציא חבר כנסת
מהאולם, וכאשר הוא מסרב, הוא מחייב את הסדרנים
להוציאו בכח. אותו חבר כנסת, יכול לחבוע את היושב-ראש על זה שצווה להשתמש
בכח, והיושב-ראש יוכל להגיד שהוא עשה זאת בתוקף מילוי תפקידו כיושב-ראש
הכנסת, והחבר לא יוכל להגיש נגדו משפט פלילי.

ללא כל ספק שאם רוצים לתת חסינות מלאה יכולים
להיות מקרים באלה. אני משוכנע שיכולים להיות מקרים של עשייה שאולי מבחינה
פלילית זוהי עבירה, ואני, בתוקף היותי חבר כנסת צריך לעשות זאת. יכולות
להיות אפטרוריות שכרגע אין רואים אותן. כל חוק שמוציאים, מוציאים בשביל
המדינה כולה ואין קובעים תנאי, שהחוק לא יסול על חבר כנסת בשעת מילוי
תפקידו. לכן יש לכתוב, שכל מה שעשה בתוקף מילוי תפקידו, הוא משוחרר
מאחריות. גם פקיד ממסלה וגם קצין משטרה משוחררים מאחריות.

א. דזיאל-נאור:

ברצוני לחלוק על הנוסח שהציע היועץ המשפטי.
הפירוש הפשוט של "לא ישא באחריות" הוא, שהוא
אדם לא אחראי. באחד הימים הלכתי לבנק אחד, כדי לחתום ערבות לידיד, ומנהל
הבנק סרב לקבל את ערבותי ובקש להוסיף עוד ערב אחר. כאשר שאלתיו מדוע
אינו מסתפק בערבותי, אמר לי: יש לך חסינות ובמקרה שאאמץ שהאדם שאתה ערבה
לו לא יפרע את חובו - אי-אפשר יהיה לתבוע אותך לדין. יוצא מענין זה, שחבר
כנסת זו בריאת חסרת אחריות ובפרט כאשר הדבר יהיה כתוב שחור על גבץ לבן.
אני מציעה שיקבלו בנסח אחרת.

י. כסה:

אני מציע למחוק את הפיסקה "על מעשה שעשה". פיסקה
זו יכולה להביא לידי אבסורדים גדולים. אם המדינה
תכריז על עוצר ויושב-ראש הכנסת יכריז על קצוות ישיבת הכנסת, יאמר במפורש
שחבר הכנסת רשאי להלך באוצר.

י. בר-יהודה:

חושבני, שהערתו של היועץ המשפטי נכונה, אך אני
מציע לומר זאת אחרת: "חבר כנסת תהא לו חסינות
ולא ישא באחריות אזרחית ופלילית בשביל הצבעה או הבעת דעה".

ס. בן-עמי:

חושבני, שהוצאת המלים "מעשה..." תרוקן את הסעיף

ס. בן-עמי: לעתים, אני חייב לעשות מעשה לשם מילוי תפקידי, ואני צריך להיות מחוסן במקרה כזה. זניה ששוטר אינו נותן לי להכנס לבנין, ואני מוכרח להגיע לישיבה, אני דוחף את השוטר מנכנס.

י. בר: חושבני, שהמלים "במילוי תפקידי כחבר כנסת" צריכות לספק את כלם. אם החבר עשה את אשר עשה במילוי תפקידו - הוא מחוסן.

היו"ר י. הררי: עומדות בפנינו שתי בעיות: אם לשנות את המלים ולקבל את הצעה חבר הכנסת בר-יהודה לכתוב "לא ישא וכו'". הבעיה השניה היא, אם להוציא את המלים "מעשה שעשה". ברור שהכוונה של אלה הרוצים להשאיר את המלים האלו, היא מבוססת על מילוי התפקיד כחבר כנסת.

ס. בן-עמי: אני מציע לכתוב "במילוי או למען מילוי תפקידו".

ח. צדוק: יש שלשה דברים: הצבעה, הבעת דעה, ומעשה, אבל אחד משלשה אלה, החסינות צריכה להינתן לו, גם בתוך הכנסת וגם מחוצה לה, בתנאי שזה תוך כדי אקטוא תפקיד כחבר הכנסת. אני עדיין אינני רואה, לגבי המקרה הראשון, שום אפשרות שהצבעה מחוץ לכנסת תהיה בתוקף מילוי תפקידו כחבר הכנסת ושהיא תצטרך להיות מחוסנת. בנוגע להבעת דעה - אני מבין שאם זה במילוי תפקידו, בכנסת או מחוצה לה.

היו"ר י. הררי: באיגוד הביין-פרלמנטרי אני מצמצם בתוקף היותי חבר כנסת. (ח. צדוק: אני מבין את הצורך בחסינות, כאשר הדבר נוגע לחסינות בתוך הכנסת).

עלינו להחליט אם למחוק את המלים "מעשה ש" או לא.

ה צ ב ע ה

ההצעה למחוק את המלים "מעשה שעשה" נ ד ח ת ה

ההצעה לכתוב "ולמען מילוי תפקידו" נ ח ק ב ל ה

ה ו ח ל ט

לנסח את הסעיף כדלקמן:
"חבר כנסת תהיה לו חסינות ולא ישא באחריות פלילית או משפטית בקשר עם הצבעה או הבעת דעה, בעל-פה או בכתב, בכנסת או מחוצה לה, או על מעשה שעשה, אם היו ההצבעה, הבעת הדעה או המעשה במילוי תפקידו או למען מילוי תפקידו כחבר כנסת".

ה ס ת י ג ו ת

לחברי הכנסת י. הררי ומ. ארגוב: למחוק את המלים "או למען מילוי תפקידו".

סעיף 2:

חסינות בפני
חיפושים

(א) חבר כנסת תהיה לו חסינות -

(1) בפני חיפוש בדירתו, וכן בפני חיפוש בגופו או בחפציו, מלבד אם נעשה החיפוש בתחנת מכס;

(2) בפני חיפוש בניירותיו, פתיחתם והחרמתם; לשם קיום הפיקוח לפי כל חוק הנוגע למטבע או למטבע זרה, מותר יהיה לפתוח ניירותיו בנוכחותו של חבר כנסת, אולם אין לקרוא בהם מלבד אם הנייר הוא שטר כסף, שיק, הטחאה או נייר ערך.

(ב) "ניירות" של חבר כנסת, לצורך סעיף קטן (א) כוללים דברי דאר הנשלחים אליו או ממנו.

ג. נייר:
ההנחה היא שחברי הכנסת הם אנשים ישרים ועל-כן אין לחפש בגופם או בדירתם. אני מציע להוציא את כל המלים האלו, או לכלול גם את המכס והמטבע זר.

א. מזור:
אני מתנגד לדברי סגן יו"ר הכנסת. אני מציע למחוק את המלים "אולם אין לקרוא בהם וכו'..".

ס. נורוס:
אני מציע למחוק את המלים "חיפוש בגופו", ולהסתפק רק "בחפציו".

י. ברושיהורה:
אינני יכול להסכים להצעתו של חבר הכנסת מזור, כי פירושה, שאין כל חסינות. אם לא נכתוב בפרוש שאין לקרוא בניירות, ז.א. שאפשר לקרוא בכל נייר. אם נתקבל ההצעה הזו, אני אציע למחוק את כל הסעיף.

היו"ר י. הררי:
אני מציע להשאיר את הסעיף כלשונו.

ג. נייר:
אני מציע למחוק את המלים "לשם פקוח".

ח. צדוק:
השאלה היא, אם אפשר לחפש בחבילות דואר הנשלחות אל חבר כנסת מחוץ-לארץ, לשם פיקוח, לאו דוקא על מטבע זר, אלא אחרת כדי להוכיח שה מכילה החבילה. ברור שכאשר בית-המשפט יצטרך לפרש את הסעיף הזה, הוא יקבע שהחסינות בפני חיפוש "בגופו ובחפציו" אין פירושה, חסינות בפני חיפוש בחבילות.

היו"ר י. הררי:
לאור שאלתו של סגן היועץ המשפטי, אני מקווה שברור לכלם, שפירוש הנוסח הוא, שמותר לחפש בחבילותיו במכס גם כאשר הוא אינו שם. יש רק לנסח את הסעיף הזה בצורה מתאימה.

אני מעמיד להצבעה את הצעתם של חברי הכנסת מזור ובר-רב-האי, למחוק את המלים "אולם אין לקרוא בהם וכו'".

ה צ ב ע ה

בעד הצעת א. מזור וד' בר-רב-האי 4 -
נגד 10-

ה הצעה לא בתקבלה

בעד הצעת ס. בורוק למחוק את המלים 3
"לחפש בגופו" -
נגד 9 -

ה הצעה לא בתקבלה

ה נ ח ל ט

להשאיר את הנוסח הקיים

ה ס ת ג ר י ו ת

לחבר הכנסת א. מזור:

למחוק את המלים "אולם אין לקרוא בהם
מלבד אם הנייר הוא שטר כסף, שיק, המחאה
או נייר ערך".

"חבר כנסת תהיה לו חסינות בפני מעצר,
מאסר והאשמה פלילית מלבד אם:

חסינות בפני
מעצר, מאסר
והאשמה
פלילית

ס ע י ף 3:
=====

(א) הכנסת הסירה מעליו את חסינותו או,

(ב) נתפס, בשעת עשייתו מאשה פשע כמשמעותו
בפקודת החוק הפלילי 1936.

(ג) על הרשות העוצרת או האוסרת חבר כנסת
לפי סעיף קטן (ב) להודיע מיד על כך
לנשיאות הכנסת.

אני מציע שיהיה כתוב "3 (א) וסעיף
זה יכלול סעיפים א' ונ", וסעיף ג' יהיה

י. בר-יהודה:

"3(ב)".

כרצוני לשאול את היועץ המשפטי, מהו הפשע
שנוכח בסעיף ב'?

ת. טובי:

פשע, זוהי עבירה שהעונש עליה עולה על
שלש שנות מאסר.

ח. צדוק:

אני מציע להתאים את סעיף 3 (ג) עם סעיף
9 (ה) (1).

ג. ניר:

אני מציע למחוק את סעיף ב'.

ת. טובי:

ח. צדוק:
אני מציע לחלק את הסעיף לשתי הוראות:
שהאחת תדון באופן נפרד בשאלת ההכאה לדין
פלילי, והשנייה בהגאה למאסר. הדברים האלה כרוכים ביחד וגורמים לאי-בהירות.

י. בדר:
אני מבין את גישתו של חבר הכנסת ת. טובי,
אך אינני חושב שעל חבר הכנסת לחשוש יותר מדי
מפני מעצר, כי אין הדבר נורא כל כך אם חבר כנסת יאסר בקשר לאיזו שהיא
הפגנה.

אני מציע כסעיף 3 (ב) לכתוב "מעשה פשע הקשור
בשימוש בכח או הפרעת השלום או בבגידה".

היו"ר י. הררי:
אני מעמיד להצבעה את הצעותיהם של חברי הכנסת
טובי וברד.

ה צ ב ע ה

- 1 - בעד הצעת ג. טובי למחוק סעיף 3(ב)
- 6 - בעד השארת הסעיף כפי שהוא

ה הצעה לא נתקבלה

- 9 - בעד הצעת י. בדר
- 5 - בעד השארת הסעיף כפי שהוא

ה הצעה נתקבלה

ה ר ו ח ל ט

- א. להכניס הפרדה בין הפעולה המשפטית ובין מאסר ופטור
- ב. להפריד פיסקה ג', ולקבוע סעיף נפרד, 3(ב).
- ג. בסעיף 3(ב) לכתוב "מעשה פשע הקשור בשימוש בכח או הפרעת השלום או בבגידה".

ט ע י ף 4 : חופש תנועה
=====
א. לא יחולו על חבר כנסת כל איסור או הגבלה של פגישה חופשית לכל חלק בטדינה, אלא אם היה האיסור או ההגבלה מטעמים של בטחון המדינה, או של סוד צבאי;

ב. לא יחולו על חבר כנסת כל איסור או הגבלה של זכות היציאה מן המדינה, מלבד בימי מלחמה.

י. בר-יהודה:
אני מציע לכתוב "אלא אם היה האיסור מטעמים של שטירה על סוד צבאי", ולהוציא את ענין בטחון המדינה.

א. ציזלינג:
אני מציע לכתוב "אלא כניסה למתקן צבאי או למחנה צבאי". מתקן צבאי, פירושו בית-חרושת, נמל צבאי או מחנה צבאי. אני מתנגד לנוסח של "מטעמים של בטחון המדינה".

אני מציע למחוק את סעיף ב'.
ד. בר-רב-האי:

ח. סגורי-כהן:

בסעיף קטן (ג), אני מציע לכתוב "מלבד מלחמה אשר מדינת ישראל צד בה".

ח. טובי:

באם לא התקבל הצעת חבר הכנסת ציזלינג אני מציע לכתוב "אלא אם יוכרז, לצרכי סעיף זה

על איזור מסוים מטעמי בטחון".

פ. אילנית:

אני מציעה לכתוב "פרט אם הוכרס מצב מלחמה או גיוס כללי".

מ. ארגוב:

יכול להיות מצב כזה, שלצרכי בטחון לא רצוי דוקא להכריז על מלחמה.

י. בדר:

אני מבין, שפירוש המלים "חופש יציאה מן המדינה" הוא, יציאה במקורות היציאה הקיימות

במדינה ולא לכל אורך הגבולות.

ח. צדוק:

ראשית, דומני שיש להבהיר שסעיף א' אינו מתיר כניסה לרשות היחיד - כלומר לבית או למפעל פרטי, או למשק של מישור. צריך להיות ברור שהכוונה היא לרשות הרבים ולא לרשות היחיד.

סעיף ב' הייתי מציע לנסח כדלקמן: שום הוראה המתנה שכות יציאה מהארץ בקבלת רשיון - לא תחול על חבר כנסת.

בנוגע לימי מלחמה - אני מתקשה מאוד, מפני שלמונח הזה אין כל אחיזה בחוק. אני מוכן להסכים, שהיום אפשר לומר שעצם העובדה שיש שביתת נשק, ושין שלום - זוהי מלחמה. אני הייתי מציע לא לקשור את מצב המלחמה בהכרזה פורמלית מצד מישור, אלא לקבוע מבחן אובייקטיבי.

היו"ר י. הררי:

אני מציע לכתוב, במקום "בימי מלחמה" - לכתוב "מלבד אם ועדת הכנסת החליטה אחרת".

ח. צדוק:

אם יוחלט ללכת בדרך זו, מכיון שהדבר נוגע לבטחון המדינה, הייתי מציע שהבוססה תהיה "שר הבטחון באישור אחת מועדות הכנסת".

היו"ר י. הררי:

עבין היציאה מן הארץ אינו שייך לשר הבטחון, אלא לשר העליה.

י. בר-יהודה:

אתה יכול לומר "בהתייעצות עם שר הבטחון, אבל לא תקבל הסכמה שהחלטת שר מעונה אישור של ועדה. על זה היו אצלנו כבר עשרות התגששויות.

ח. צדוק:

אני מבין שהכוונה היא להגביל את זכות חופש היציאה מטעמי בטחון ולקא מטעמים אחרים. חושבני, שועדת הכנסת אינה יכולה, בכח עצמה, ביזמת עצמה, להחליט ולפעול בענין שהוא ביסודו ענין של בטחון.

אני מציע לכתוב: "לא תחול על חבר כנסת הוראה המתנה את אפשרות היציאה בקבלת רשיון או היתר אלא אם מישור הורא בנידון זה הוראה אחרת". מי הורה - על זה מדברים. יכול להיות מצב, שחברי ועדת הכנסת יהיו בדעה אחרת מזו של שר הבטחון, או ששר הבטחון לא ירצה, מטעמים שלא להתערב.

ג. ארגוני:

אני מוכן לקבל רק את המלים "בימי מלחמה" כפי שהסעיף מנוסח עתה. אין ועדת הכנסת יכולה לקבוע מה הם ימי מלחמה - הממשלה קובעת זאת. הכוונה כאן היא לתת רשות יציאה חופשית בימי שלום. אם יהיה מצב מלחמה - הממשלה תודיע על כך לכנסת. אם בחוק כתוב "בימי מלחמה" - הרי הדבר ברור מאוד. השאלה היא באיזו צורה וכיצד הוא תודיע או תכרז על מלחמה - וזוהי פרדוגטיבה של הממשלה.

פ. אילניח:

אני מוכנה לתכים לכך, שלא ועדת הכנסת קובעת את מצב המלחמה. אני סגמט על אנשי המשפט כאשר הם אומרים שהמלה "תוכרז מלחמה" מספיקה. צריך להיות ברור שהדבר הזה הוא אובייקטיבי ולא כח מבצע.

ח. צדוק:

יש בפנינו שתי ברירות: האפשרות הראשונה היא, לומר שהדברים האלה לא יחולו בזמן שקיים מצב מלחמה בין ישראל לבין מדינה אחרת, ולא לקבוע הוראה קונסטטיטוציונית בנוגע למצב מלחמה ובנוגע למי ששחליט על מלחמה.

האפשרות השניה היא - ולזה התכוון היושב-ראש להסנע מלהזכיר את הדבר הזה של ימי מלחמה או הכרזה על מלחמה ולקבוע מי רשאי להחליט, לצורך מטלת אישור היציאה.

א. רשיאל-באור:

אני מציעה לכתוב "מלבד אם קיים במדינה מצב גיוס כללי או מצב מלחמה או בשעה שהמדינה נמצאת במלחמה".

היו"ר י. הררי:

אני מעמיד להצבעה את ההצעות השונות.

הצבעות

בעד הצעת א. ציזלינג לכתוב:
"פרט לכניסה למתקן צבאי או מחנה צבאי" - 5
נגד - 10

ההצעה לא נתקבלה

בעד הצעת ק. טובי - במקרה שלא תתקבל הצעתו של א. ציזלינג - לכתוב:
"אם יוכרז לצרכי סעיף זה על איזור מסוים מסעטי בטחון". - 2
נגד - 10

ההצעה לא נתקבלה

בעד הצעת ד. בר-רב-האי למחוק סעיף 4 (ב) - 4
נגד - 12

ההצעה לא נתקבלה

היו"ר י. הררי:

ברור לכלם שהניסוח של הסעיף צריך להיות כזה, שאין הכוונה לבנייה חופשית לרשות הפרט.

אני מעמיד להצבעה את ההצעות השונות בקשר למצב המלחמה.

ה צ ב ע ר ת

- בעד הצעת ח. כהן-טגורי לכתוב: "טלחמה שמדינת ישראל צד בה" או "טלחמה הנוגעת למדינת ישראל" - 2
נגד - 9

ה הצ ע ה ל א נ ת ק ב ל ה

- בעד הצעת פ. אילנזית: לכתוב "פרט אם הוכרז מצב טלחמה או גיוס כללי" - 9
נגד - 10

ה הצ ע ה ל א נ ת ק ב ל ה

- בעד הצעת א. רוזיאל-באור לכתוב: "פרט אם הוכרז מצב טלחמה או גיוס כללי או שהמדינה נמצאת במלחמה" - 8
נגד - 9

ה הצ ע ה ל א נ ת ק ב ל ה

- בעד השארת הסעיף כפי שהוא - 10
נגד - 4

ה ס ע י ף נ ת ק ב ל

ה ו ח ל ט

להשאיר את הסעיף כפי שהוא.

ה ס ת י י ג ו ר י ת :

ל ס ע י ף 4 (א) :

לחבר הכנסת א. מיזלינג: במקום המלים "אלא אם היה האיסור... או של סוד צבאי." יבואו המלים: "פרט לכניסה למתקן צבאי או מחנה צבאי."

לחבר הכנסת ת. טובי: במקרה ולא תתקבל הסתייגותו של חבר הכנסת א. מיזלינג: "אם יוכרז, לצדכי סעיף זה, על איזור מסוים מטעמי בטחון."

ל ס ע י ף 4 (ב) :

לחבר הכנסת ד. בר-דב-האי: לפחוק סעיף 4 (ב).

לחברת הכנסת פ. אילנזית: במקום המלים "מלבד בימי מלחמה" יבואו המלים: "פרט אם הוכרז מצב טלחמה או גיוס כללי."

(א) נדרש חבר כנסת למסור עדות לפני בית-משפט, ייקבע המועד לגביית עדותו בהסכמתו.

ס ע י 5: טחן עדות

(ב) חבר כנסת אינו חייב להעיד בדבר שנודע לו עקב מילוי תפקידו.

בסעיף ב' אני מציע להוסיף את המלים "כחבר כנסת"

ד. בר-רב-האי:

אני מציע לקבוע, שבאם לא יצליח השופט לקבוע זמן מתאים לחבר הכנסת, פעמיים או שלש פעמים -

א. סוזר:

יקבע השופט את הזמן בלעדיו.

על חבר הכנסת למלא קודם כל את תפקידו כחבר כנסת, ולכן אני מציע לכתוב "בהסכמתו או בהסכמת

י. בדר:

יושב-ראש האגודה הכנסת."

אני טענתי בזמנו, שלא ייתכן שהשופט יבוא בדבריים עם כל חבר לחוד, ועל בית-המשפט להתקשר עם יושב-ראש הכנסת כדי שהמועד ייקבע על-ידו. כאשר השופט מקבל הודעה מיושב ראש הכנסת, שהחבר יכול להופיע ביום פלוני - הוא מלא את תפקידו. עלינו לזכור, שכל אדם אשר אינו מופיע להעיד, בשעה שנתבע לעשות כן - מטילים עליו עונש.

היו"ר י. הררי:

אני מציע לכתוב "נדרש חבר כנסת למסור עדות לבית-המשפט, יקבע המועד בהסכמתו עם יושב-ראש הכנסת".

את האפשרות הראשונה יש בכל-זאת להשאיר. יכול לקרות, שהחבר בא לבית-המשפט ודוחים את המשפט, ובמקום שאלים אותו אם יום פלוני מתאים לו.

י. בדר:

אין הוא יכול לעשות זאת מכלי להתקשר תחילה עם יושב-ראש הכנסת.

היו"ר י. הררי:

דומני, שיושב-ראש הועדה צודק במקצת. בדרך כלל אין השופט מזמין את העד, אלא אחד הצדדים. דבר זה יכול לחול גם על יושב-ראש הכנסת, ועל כן רצוי שלא להכניס את יושב-ראש הכנסת, והדבר צריך להיות ענין של הסכמה בין הצדדים.

ד. בר-רב-האי:

באנגליה ישנה הוראה מיוחדת המחייבת את חברי הפרלמנט להופיע כעדים.

באנגליה היה מותר קודם לא להופיע כעד - על כן היה צריך להכניס הוראה מיוחדת. אצלנו - חייב אדם להופיע, ועל כן אין צורך להכניס הוראה מיוחדת. הכנסת אינה יכולה לקבוע שום דבר בנוגע לעצם הענין.

י. בר-יהודה:

אני מציע להשאיר את הנוסח כפי שהוא, והדבר היחיד שמותר לנהל עליו משא-ומתן, הוא ענין המועד.

לדעתי צודק חבר הכנסת סוזר, כי יכול לקרות מקרה, שחבר כנסת ימשוך משפט במשך שנים, משום שלא יוכל או לא ירצה לקבוע מועד למתן עדותו. אני מציע לכתוב "שלא בימי ישיבות הכנסת או ישיבות ועדה שהוא חבר בה".

צ. יהודה:

א. תבירי: אני מציע לכתוב בסעיף ב' "חבר כנסת אינו חייב להעיד בדבר שנודע לו מתוך הדיונים בתוך מליאת הכנסת או ועדת הכנסת". אם נקבל את הטעם המוצע לנו - חבר כנסת יוכל תמיד להסתמך עליו, ולטעון שאינו יכול להעיד משום שהדברים נודעו לו עקב מילוי תפקידו.

ח. צדוק: אני מסכים לדברי חבר הכנסת בר-יהודה שאין צורך לחייב במתן עדות, מפני שהטעם המשפטי הקיים הוא, שהיבטים להעיד. אם הסעיף ישאר כפשוטו, הרי מבחינה משפטית יכול חבר כנסת, שאינו רוצה להעיד, למנוע את העדות על-ידי אי-הסכמה. אני יודע, שמזה נובעות כמה וכמה מסקנות מוסריות, שכוללות להיות מאוד לא נעימות לחבר כנסת. אבל, הסעיף הזה, כפי שהוא מנוסח, מאפשר לחבר כנסת לומר, שאינו יכול להסכים לתאריך מסוים, ועל-ידי כך למנוע את מתן העדות. על כן, חושבני שיש למצוא איזון שהיא דרך לפתרון במקרה של מבוזבז כזה. הפתרון יכול אולי להיות כזה, שהזמן לעדות ייקבע לא בימי ישיבות הכנסת או ישיבות ועדותיה. ביתר הימים - יהיה חייב להעיד.

י. בר-יהודה: הכנסת יושבת כבר שלש שנים, ואף פעם לא קרה דבר כזה.

ח. צדוק: העובדה שהכנסת קיימת שלש שנים ולא היה מקרה כזה - מוכיחה שיש כאן ענין של סדור ואימון בין בית-המשפט והכנסת. אם קובעים הוראה - היא צריכה להיות הוראה מלאה.

בנוגע לסעיף ב' ברצוני לשאול אצתכם: זכור לכם המקרה של צפתי. במקרה זה יכול חבר הכנסת לטעון שהוא ראה את המעשה בשעה שישב בכנסת ומלא את תפקידו כחבר כנסת - האם הוא חייב להעיד? או שיש ביכולתו לומר שאינו חייב להעיד? (ד. בר-רב-האי) יתר על כן - גם פקירי הבית אינם חייבים להעיד ביחס לכל מה שהיה בבית).

אני שואל: האם ברצון הועדה לנסח את הסעיף כך שבמקרה כשל צפתי, יהיה חבר הכנסת להעיד או לא? האם הכוונה היא, שהחסינות תחול לגבי דברים שנודעו לחברי הכנסת לא רק תוך הדיונים של הכנסת ומוסדותיה?

היו"ר י. הררי: אני מעמיד להצבעה את ההצעות השונות:

הצבעות

בעד הצעת א. מזור - 2
נגד - 11

ההצעה לא נתקבלה

בעד הצעת י. הררי - 2
נגד - 9

ההצעה לא נתקבלה

בעד הצעת ד. בר-רב-האי - רוב

ההצעה נתקבלה

בעד הצעת צ. יהודה - 4
נגד - 9

ההצעה לא נתקבלה

*
בעד הצעת א. תבורי - 1
נגד - 8

ההצעה לא נתקבלה

ח. צרוק:
אני מציע לכתוב במקום "עקב מילוי תפקידו" -
"במילוי תפקידו". הנוסחה "עקב טילוס תפקידו"
כחבר כנסת" היא רחבה מאוד ואם ~~ממשפחה~~ מאפשרת לחבר כנסת לא להשיב על שאלות
בניה-המשפט, אפילו אם הוא יכול להסתמך על איזו שהיא שרשרת קאוזלית רחוקה מאוד
של קשר עם תפקידו. "במילוי תפקידו" זה בתפקידו, ולא בשרשרת, שבסופו של דבר
מביאה לתפקידו.

א. תבורי: אני תומך בהצעה זו.

ה צ ב ע ה

בעד הצעת א. מנורי - 3
נגד - 8

ההצעה לא נתקבלה

ה ו ח ל ט

לקבל סעיף 5 עם הודקין הבא:
בסעיף (ב) להוסיף בסוף, אחרי המלה
"תפקידו" את המלים "כחבר כנסת".

ה ס ת י י ג ו י ו ת

לחבר הכנסת א. מזור:

להכניס סעיף הקובע שלאחר מספר פעמים שאין
חבר הכנסת יכול להתאים את זמנו - חייב הוא
להופיע כעד במשפט, בכל זמן שייקבע לו.

לחבר הכנסת י. הררי:

למקום המלים: "בהסכמתו" יבואו המלים "בהסכמת
יושב-ראש הכנסת".

לחבר הכנסת צ. יהודה:

להוסיף את המלים: "שלא בימי ישיבות הכנסת
או ישיבות ועדה שהיא חבר בה".

חסינות חבר הכנסת לפי הסעיפים 1, ו-5 (ב)
תעמוד לו גם לאחר שחדל להיות חבר כנסת.

תקפה של
החסינות לפי
סעיפים 1-5

סעיף 6:
=====

ה ו ח ל ט

לקבל את הסעיף כפי שהוא.

עבירה שעבר חבר כנסת או מי שנעשה לחבר כנסת
אחרי שעבר עבירה, והכנסת לא הסירה מעליו
את חסינותו לא יובא זמן כהונתו כחבר כנסת
בחישוב תקופת ההתשלשות הקיימת לגבי אותה
עבירה.

תוספת
התישבות

סעיף 7:
=====

אני מניח שבנוסח הסופי אפשר יהיה לתקן קצת.

ח. צדוק:

ה ו ח ל ט

לקבל את הסעיף כפי שהוא.

אדם הנתון במאסר או שיש נגדו האשמה פלילית
והוא נעשה לחבר כנסת, דינו מראשית כהונתו כדין
חבר כנסת; ואם היה המאסר או ההאשמה הפלילית
שלא על עבירה לפי סעיף 3 (ב), ישוחרר או
תופסק הפעולה המשפטית נגדו מיד, הכל לפי הענין.

אדם שנעשה
לחבר כנסת

סעיף 8:
=====

סעיף 12 קובע מתי מלחילה הכהונה ומתי נגמרת.
בסעיף 12 נצטרך ~~אשר~~ לאסור ממתי ועד מתי

ח. צדוק:

אדם הוא חבר כנסת, וכן צריך יהיה לכתוב בפירוש, מה מצבם של אלה הנמחרים
מיד לאחר הבחירות, ואלה שבכנסים אחר-כך. סעיף 8 צריך לחול על כלם.

ה ו ח ל ט

לקבל את הסעיף כפי שהוא
ולתקניו להחלטות על סעיף 9.

סעיף 9(א): הסרת חסינות
מעל חבר כנסת

הכנסת רשאית להסיר מעל חבר כנסת את
חסינותו לצורך מקרה מסוים וכן לגבי
זכות מסוימת המוקנית לו בחוק זה, אם הוגשה
בקשה על כך.

י. בר-יהודה:

אני חוזר על הצעתי למחוק את המלים "וכן לגבי
זכות מסוימת", יכולה להיות הורדת חסינות לגבי
מאסר או מעצר ותביעה למשפט, אך לא יכולה להיות הפרת חסינות כזאת לגבי זכות
מסוימת לפי סעיף 3(א).

ת. טובי:

אני מצטרף להצעתו של חבר הכנסת בר-יהודה. לדעתי,
לא ייתכן שיהיו בכנסת שני סוגים של חברי כנסת:
חברים בעלם זכויות וחברים משוללים זכויות, ברור שהכנסת יכולה לשלול חסינות
מאת חבר, במקרה של מאסר מעצר או הבאה למשפט, למקרה של תביעה מסוימת. אני
מזיע את הנוסח הבא: "הכנסת רשאית להסיר מעל חבר כנסת את חסינותו לצורך מאסר
או מעצר או פעולה משפטית המוקנית לו בחוק זה, אם הוגשה בקשה על כך".

היו"ר י. הררי:

אני מציע להשאיר את הסעיף כפי שהוא. אני טוען,
שבגלל זה שלעתים יש צורך להסיר חסינות מחבר אחד,
אין צורך לשלול את החסינות מכל חברי הכנסת. אני מאפשר כאן הורדת חסינות של
חבר אחד למקרה מסוים וגם לזכות מסוימת. גניח, חבר כנסת רשאי לצאת את הארץ
בכל עת, בלי היתר יציאה - זוהי זכותו; אבל, גניח שמתברר שהוא מנצל את זכות
היציאה שלו ונוסע מדי פעם בפעם למצרים ומשתמש בזכות זו לרעה. אני רוצה
שתהיה אפשרות לבטל זכות זו במקרה של צורך.

י. בר-יהודה:

אם תקבל הצעתו של חבר הכנסת הררי, יש לי
הצעה אלטרנטיבית: שסעיף זה לא יחול על סעיף
אחד בסעיף 5(ב), כי זו אינה זכות אלא תנאי מוקדם לאפשרות שלו להצבעה
ולדיבור.

היו"ר י. הררי:

חברי הכנסת בר-יהודה וטובי מציעים למחוק את
המלים שפירושן אפשרות של הסרת חסינות לצורך
מקרה מסוים או לגבי זכות מסוימת. חבר הכנסת בר-יהודה מציע, שאם ישאר הנוסח
המוצע, יאסר שאין הוא חל על סעיפים 1 ו-5(ב).

אני מעמיד להצבעה את ההצעה.

הצבעה

בעד הצעת בר-יהודה ות. טובי - 5
נגד - 9

ההצעה לא נתקבלה

הצבעה

בעד ההצעה להוסיף את המלים
"פרט לסעיפים 1 ו-5(ב)" - 11

ההצעה נתקבלה

ה ו ח ל ט

לקבל סעיף 9 (א) ולהוסיף את הטלים:
"פרט לסעיפים 1 ו-5 (ב)".

ה ס ת י י ג ו ת

לחבר הכנסת י. בר-יהודה:

לבטל את האפשרות להסיר מעל חבר כנסת
את חסינותו לצורך מקרה מסוים וכן לגבי
זכות מסוימת.

הישיבה הנאה התקיימה ביום ג' הבא, 14 למאי,
ואני מציע שנדון אך ורק בחוק החסינות, עד

היו"ר י. הררי:

אשר נסיים אותו.

הישעיה ננעלה בשעה 13.00